

Библиотеката „Благој Јанков Мучето“ – Струмица

Ве поканува на

ПРОСЛАВА
*на 25 години научна дејност
на д-р ДИМКА МИТЕВА*

*Свеченоста ќе се одржи на 24. XI (петок) 1995 година
со почеток во 12 часот во просториите
на Домот на Армијата во Струмица.*

ПРОСЛАВА НА 25 ГОДИНИ НАУЧНА ДЕЈНОСТ НА Д-Р ДИМКА МИТЕВА

Организатор на прославата беше Библиотеката „Благој Јанков Мучето“ – Струмица.

Свеченоста се одржа на 24. XI (петок) 1995 година со почеток во 12 часот во просториите на Домот на Армијата во Струмица. По тој повод за животот и делото на д-р Димка Митева зборуваше проф. д-р Нада Момировска и проф. д-р Томе Саздов од Филолошкиот факултет во Скопје, и, Тодор Димитровски, научен советник на Институт за македонски јазик „Крсте Мисирков“ во Скопје.

Собирот го отвори и го поздрави директорката на Библиотеката „Благој Јанков Мучето“ во Струмица, *Савейќа Самараква*.

Проф. Томе Саздов, меѓу другото, истакна дека „Во многубројните објавени стручно-научни трудови (на д-р Димка Митева - К. А.) доминираат оние што ја обработуваат лексикографската и лексиколошката проблематика. И не само по бројот туку и по постигањата изразени досега во публикуваните стручни и научни текстови лексикологијата и лексикографијата се нејзината главна, претежна и најчеста научна преокупација. Обработката на зборовите покажува дека д-р Димка Митева вложила огромен труд за своето лингвистичко усовршување, зашто комплетниот лексиколог и лексикограф треба да биде добро запознаен со разни области на современиот јазик за да може успешно да ги обработува зборовните единици од сите видови зборови. Таа со несомнен успех ги решава речиси сите прашања од граматички, синтаксички, лексичко-семантички и фразеолошки карактер, применувајќи ги современите принципи при обработката на зборовите од таа научна област за јазикот. Многу од така обработените лингвистички единици фактички претставуваат цели оформени статии.

Не може да не се укаже на посебниот факт дека оваа македонска истакната современа лингвистка и филолог (лексикограф и лексиколог) најшироко внимание во својата досегашна научна работа му посветила на народниот јазик, односно на народната поезија и проза. Имено, капитален е придонесот на д-р Димка Митева во досегашното издавање на трите публикувани томови на импозантниот „Речник на македонската народна поезија“, речиси единствен по својот жанр на подрачјето на славистиката, и, посебно, јужнославистиката (треба да излезат од печат уште пет тома). Само во третиот том, на пример, излезен од печат во текот на 1993 година, половината од зборовите – оние со почетните букви И и Ј – се обработени од неа.

За посебно одбележување се и нејзините стручни и научни трудови од областа на лексиката на македонскиот народен и литературен јазик, како тие за погледот врз лексиката на Цепенков, толкувањето на зборовите на Шапкаревиот Зборник, лексиката на одделни песни на Константин Мила-

динов, Кочо Рацин и Коле Неделковски. Тие свои прилози, претходно поднесени на соодветни научни собири и на тој начин своевидно верифицирани пред најкомпетентните аудиторумски научни кругови, авторката ги публикуваше во својата книга под наслов „Прилози за петмина македонски писатели“, печатена во 1994 година. Во списанија и зборници д-р Митева ги објави и следниве трудови со иста или слична проблематика: За Рациновите песни „Печал“ и „Татунчо“ од јазична страна, лексичка анализа на две песни од Коле Неделковски, за погрижлив однос кон текстот „Печалбари“ од Антон Панов, писател со богата лексика и фразеологија, за јазичните карактеристики на стихозбирката „Песни“ (1944) на Ацо Шопов, синтагмите на придавка и именка во Рациновите „Бели мугри“ и во народната поезија и др.

Натаму, не треба да се одмине ниту фактот дека речиси константниот интерес на д-р Димка Митева кон лексиката на македонската народна поезија резултираше и во низа статии, написи, осврти и белешки, како, на пример, лексичко-семантичката анализа на побратимството и посестримството, лексемата душа, лексемите бог и господ, предлозите од и до, сврзникот да, па значењата и употребата на дури, значењето и употребата на глаголот даде / дава, напоредната употреба на синонимни спрегови во македонската народна поезија, за лексичката граѓа на народните песни од македонските јужни краишта, за лексиката на народните песни од Преспа итн. Во тој правец е и трудот на д-р Митева за лексемата убав публикуван како одделна книга (1993 година) под наслов „Лексемата убав во македонската народна поезија“. Овој прилог е конципиран во три глави во кои се обработува – врз богат лексички материјал – употребата на лексемата убав и нејзините синоними (леп, личен и сл.), како и значењата и дериватите на таа лексема. Импонира, во овој случај, богатиот искористен лексички материјал од македонската народна поезија, како и посочените придавско-именски и прилошко-глаголски синтагми со лексемата убав. Авторката заклучува дека речиси на целата македонска јазична територија на лексе-

мата убав успешно ѝ конкурира синонимот леп, инаку денес зачуван само во говорите на Охридско-струшкиот регион.

Искажувајќи го својот интерес и третман не само кон народните песни, ами и кон текстовите на новокомпонираните песни во народен дух на одржаните фестивали, д-р Димка Митева дава низа драгоцени, корисни предочувања и укажувања за натамошното поуспешно оформување на соодветните стихувани текстови (белешки за јазикот на песните на Фолк-хитот во Скопје и Фолк-фестот во Валандово и др.).

Веќе напоменаваме дека една од главните преокупации на д-р Д. Митева е и проучувањето на лексиката на народниот јазик. Затоа, не треба да зачудува што таа за тема на својата докторска дисертација го зеде лексичкиот фонд во приказните на М. Цепенков, којшто солидно го обработи. Сметам дека за пошироката јавност ќе биде инструктивно да пренесам дел од рецензијата за избор на д-р Д. Митева во звањето виш научен соработник (април 1989) потпишана од научните советници на Институтот за македонски јазик „К. П. Мисирков“ во Скопје – Тодор Димитровски и Трајко Статоски, како и од проф. д-р Кирил Конески:

„Дисертацијата на д-р Д. Митева е плод на повеќегодишна работа врз лексиката на Марко Цепенков ... Пред да пристапи кон прегледот за предметот на дисертацијата, таа веќе вршеше ексцерпција на зборовите употребени во делото на Цепенков. Така самата оформи картотека со околу 250.000 ливчиња.

Дисертацијата има 632–XII страници, разделена е во три дела со вкупно 10 глави. Насловите на главите веќе даваат извесен увид во темите опфатени во нив. Тоа се: Марко Цепенков и неговото време, Преглед на литературата за јазикот на Цепенков, Јазикот на Цепенков и традиционалниот прилепски говор, Стратификација и лексичко-граматичка анализа на несловенската лексика, Стратификација и лексичко-граматичка анализа на словенската лексика, Односот на словенската лексика и несловенската лексика во приказните на Цепенков, Лексиката во приказните на Цепенков од гледиште на современиот македонски јазик, Семантичка ана-

лиза на лексиката, Лексичко-стилски особености и Регистар на лексичкиот фонд во приказните на Марко Цепенков.

... Д-р Д. Митева натаму подробно ја разгледува словенската и несловенската лексика во приказните на Цепенков. Според неа, речиси 80% од зборовите се словенски, додека 20% се од несловенско потекло (главно, грчко и, во далеку поголема мерка, турско). Сите слоеви се подробно обработени, што секако барало од авторката да се запознае со трудовите на нашите научни и други работници што пишувале за различните слоеви на македонската лексика.

Мошне интересно е проучувањето, главно на статистички план, за, како што вели, авторката, функционалната оптовареност на словенските и несловенските зборови во приказните.

Ќе се задржиме уште само на главата за лексиката на Цепенков од гледиште на современиот литературен јазик (над 70 страници текст). Авторката го посматра лексичкиот фонд на Цепенков во услови на постоење на литературен јазик за да утврди што е во него дијалектно, што е застарено, што претставува историзам итн. На тој начин има можност да утврди и кои зборови имаат драж на новина, неологизми, условно речено; кои црковнословенизми и сега се во употреба, а кои отпаднале. Разгледана е, од ова гледиште и несловенската лексика: 1. зборови што се влезени во лексиката на литературниот јазик; 2. зборови што уште живеат во народните говори, но – под дејство на литературниот јазик незапирливо – се архаизираат и 3. зборови што се напдно исчезнати од народниот јазик.“

Иако определен број стручни и научни прилози поврзани со аспектите на Цепенковите текстови беа изработени и публикувани и пред и по појавата на овој докторски труд на д-р Димка Митева, сепак безризично може да се генерализира и заклучи дека всушност токму тој може и треба да се третира како најстудиозен, најцелосен и најапликативен прилог кон проучувањето на јазикот на Цепенков, а и пошироко на

јазикот на Македонците во XIX преродбенски век, посебно во народната лексика.

Работејќи над својата докторска дисертација д-р Митева со право сметала за потребно да изработи пред тоа полн Толковен речник на јазикот на Цепенковите приказни. Колкав долготраен, деноноќен и макотрпен труд има внесено во ова свое дело, зборува и фактот дека сите подготвителни работи за него, материјални, технички и др. д-р Митева ги има финансирано од свои средства. Сега се пред нас на лексички материјал (околу 10.000 зборовни единици) обработен според модерните принципи врз кои се составуваат денеска толковни речници на литературните јазици: том I (А–Ж), том II (З–Л), том III (Н–П), том IV (Р–Ш). Вакви трудови се кај нас мошне ретка појава; освен Речникот на Рациновите „Бели мугри“ од Тодор Димитровски (1990 г. – К. А.), друг досега нема. Оттука произлегува големата важност на изработениот „Толковен речник на Цепенковиот јазик“. Во неговата изработка д-р Митева го внесла својот голем лексикографски опит и знаење и тој сигурно ќе предизвика голем интерес на научната јавност кај нас и во светот зашто е докрај оригинален. Се работи, навистина, за исклучително животно дело.

Во своите широки научни интереси од доменот на лингвистиката пошироко, и лексикологијата потесно, д-р Митева ја обработува и топонимијата на еден дел во Македонија, со чиешто проучување и истражување придонесува забележливо и успешно за расветлување на многубројни имиња на места. Посебно забележливи во таа смисла се нејзините студии за топонимите во Радовишко-струмичкиот регион, во кој таа дава полн увид (со потребниот регистар) на распространетоста на топонимите со определен суфикс, подложува на корекција, односно стандардизација на многубројни погрешно фиксирани имиња, укажувајќи притоа и на причините што придонесле за нивното погрешно фиксирање, укажува на распространетоста на географските термини на посочената територија итн...

Посебно уверлива илустрација за тоа дека д-р Димка Митева целосно ги совладала принципите и поставките на ономастичките проучувања и дека вложила многу време и сили да го собере, класифицира и обработи комплетниот ономастички материјал од тој регион претставува нејзиниот магистерски труд под наслов „Топонимијата на Струмичко“. Во прашање е материјал за над 7.000 имиња од макро- и микро-топонимијата собрани од 75 населени места во Струмичкиот крај. Со богатството и прегледно презентираниот материјал (приложен е и детален Речник на топонимите во Струмичко на 250 страници и, со солидната негова обработка монографијата претставува значаен прилог во нашата наука за јазикот. По својата публикативна појава таа студија на д-р Д. Митева стана и претставува до денес (а веројатно и во иднина) незаобикољувачки научен труд во проучувањата на македонската топономастика.

Интересна сфера за стручно-научните истражувачки потфати на д-р Д. Митева е и проблематиката поврзана со литературниот македонски јазик. Имено, таа го следи и го третира во низа свои целесообразни написи усвојувањето на литературниот јазик во одделни средини, најмногу во школските кругови. Како резултат на таквите стручни истражувачки зафати и толкувања на одделни аспекти на таа тематика дојдоа нејзините написи за неутрализацијата на деминутивноста кај некои зборови од групата именки и изразувањето на партикуларизацијата од типот трева – тревка и сл. во македонскиот јазик, за погрижливиот однос кон македонскиот јазик, за влијанието и ненужните заемки, формите за учтиво обраќање, нешто за македонските придавки.

Нејзините настојувања низ инструктивни сугестии да придонесе за уште подобро совладување на литературниот јазик во основните и средните училишта доаѓа до израз и во написите: за усвојување на литературниот јазик од страна на учениците во дијалектна средина (со посебен осврт на говорот на учениците од Струмица); усвојувањето на гласовниот систем на македонскиот литературен јазик; грешки во македонската литературна реч; кон изработката на еден школски

речник на лексички неотпорности, преводната литература во наставата по македонски јазик итн. Во таа смисла, како функционална постапка се јавува нејзината плодна соработка со информативните медиуми (весници, радио- и телевизиски емисии, јавни настапи на соодветни семинари, дискусии, собранија и сл.

Осврт заслужува и научниот труд на д-р Д. Митева публикуван во посебна книга под наслов: „Лексемите кус и краток во македонскиот јазик“, публикуван во текот на 1994 година. Во него авторката мошне образложено и аргументирано укажува какви сè значења развиле овие две лексеми синоними и во кој правец се движат нивните употреби...

Треба посебно да се истакне нејзиното настојување да се изработи еден речник на типови грешки во македонскиот јазик од каков што нашата средина има голема потреба.

Како резултат на наставно-педагошката и методско-образовната практика на д-р Д. Митева дојдоа и нејзините мошне корисни прирачници по македонски јазик за учениците од основните и средните училишта кај нас. Имено, се работи за нејзините драгоцени учебни помагала „Јазични тестови“ (1994 година), „Македонска лексикографија“ (1994 година; второ издание во 1995 година), „Морфолошка анализа на македонската реченица“ (1995 година), „Синтаксичка анализа на македонската реченица“ (1995 година); „Копнежи“ (1995 година), значи сите публикувани во последниве две години. Во нив е евидентно мошне солидното познавање на работената проблематика и методолошкото искуство на авторката, изразено во сообразувањето на нејзините учебничарски текстови со психо-физичките способности на учениците, за кои и се наменети овие нејзини трудови. Значајно е што д-р Д. Митева и натаму продолжува со пишувањето на вакви методско-образовни и воспитно-педагошки прирачници (неколку од нив се наоѓаат во печат).

Во овие години д-р Митева го потврди својот поодамна пројавен интерес кон проблемите на преведувањето. Насловите на нејзините прилози (реферати и др.) доволно кажуваат што ја интересира пред сè: јазикот на лектирните из-

данија, творечкиот превод (во врска со преводот на „Мртви души“), критиката и преводот, преводот на „Смртта на чиновникот“ од А. П. Чехов и др.

Колку е разновидна активноста на д-р Д. Митева во следењето и толкувањето на лингвистичката, филолошката и лексикографската печатена литература кај нас од повеќе аспекти, покажуваат и множество нејзини белешки, осврти, прикази, рецензии и библиографски трудови печатени во македонската периодика, па и во весниците, како и емитувани на радиобрановите и телевизиските емисии (посебно за новообјавените лингвистички изданија во Македонија). Таквите пократки но мошне корисни нејзини публикувани написи ја претставуваат д-р Димка Митева како еден од најактивните, најуспешните и најдоследните хроничари на јазичниот живот кај нас.

Како што може да се види од досега напишаното за личноста на д-р Димка Митева, научен советник на Институтот за македонски јазик „Крсте Мисирков“ во Скопје, и за нејзината богата, плодна и разновидна македонистичка дејност – во неа треба да гледаме еден од мошне плодните современи лингвистичко-филолошки трудбеници кај нас. Имено, од нејзиното научно перо досега излегоа од печат значајни стручни и научни лексикографски, лексиколошки, ономастички и педагошки трудови. Некои од нив го носат белегот на несомнена првичност во одделен правец, други претставуваат допроучување, проширување и продлабочување на веќе истражувани теми, проблеми и трудови, а трети коментаторско нотирање и оценување на трудовите на другите македонски поистакнати лингвисти и филолози, лексикографи и лексиколози, дијалектолози и ономастичари.““

(Тој говор, во проширена верзија, е објавен во книшката: Томе Саздов, Димка Митева (25 години научна дејност). Струм-Скоп, Скопје 1995, стр. 3–21. Во истата таа книшка е поместена и статијата: „Библиографија на трудовите на Димка Митева“, од 1972 до 1995 г. (стр. 23–42).

На оваа свечена свеченост присуствуваше и *проф. Нада Момировска*, прво, од името на Филолошкиот факултет во Скопје, на којшто проф. Димка Митева го заврши сето свое образование, второ, во својство како нејзина (и моја) професорка по предметот Теорија на литературата и, трето, истовремено ја промовираше и гореспоменатата книшка од Томе Саздов (Димка Митева, 25 години научна дејност).

Меѓу другото, таа истакна: „...Денес ми е гордост да ја промовирам книгата напишана од колегата проф. Томе Саздов „25 години научна дејност“, бидејќи уште тогаш, кога се вработи во Институтот за македонски јазик „Крсте Мисирков“, верував дека мојата студентка, а сега моја колешка, Димка Митева ќе има плодна работа на полето на македонскиот јазик и литература.“

Обраќањето на Тодор Димитровски беше најавено по следниот наслов: Реч за 9-р Димка Митева.

„Годинава Струмица и струмичани прославуваат еден редок јубилеј на своја заслужена сограѓанка, д-р Димка Митева, научен советник на Институт за македонски јазик „Крсте Мисирков“ во Скопје, којашто најубавите свои години – детството и годините на своето основно и средно образование – ги има поминато токму овде, во Струмица.

Пред триесетина години таа замина во Скопје да стекне универзитетско образование и, по дипломирањето на групата словенска филологија на Филозофскиот факултет во Скопје (1970), да биде како солиден студент, избрана за научна работа во областа на македонскиот јазик. Заработи во Институтот, во моето Одделение.

Оттогаш се поминати 25 години. Години на голем труд, напори, тешкотии, но и на убави резултати. Сега го има највисокото звање – научен советник, рамно на звањето редовен универзитетски професор.

Таа е сега, драги струмичани, пак пред Вас. Но сега – за да ви каже дека никогаш ја нема заборавено Струмица и струмичани. Напротив, со Вас сè ја сврзува: нејзиното семеј-

ство, нејзините родители, роднини, пријатели; нејзините соученици и наставници се во овој град.

Радостите и успесите во работата, среќните мигови во личниот живот ги придружуваат и болни удари на судбината. И нашата јубиларка д-р Димка Митева, доживеа страшен удар – изгуби син во расцветот на неговата младост. Нејзиниот Игор учеше и заврши средно образование во Струмица.

Наспроти небрежната рана нејзина, д-р Митева го продолжува својот научен ангажман и денес го израдува својот македонски народ со нов резултат во областа на македонската наука за јазикот. Тоа е книгата „Лингвистички истражувања на Струмица“ составена од девет статии сврзани со јазикот и топонимијата на Струмица и Струмичко.

Книгата ја открива статијата посветена на литературното дело на писателот Васил Манчев, инаку, роден струмичанец. Авторката ја истакнува богатата лексика и фразеологија токму од говорот на Струмица и Струмичко, мајсторски искористена од писателот Манчев. Може да се каже дека токму преку делото на Манчев, а и некои други, Струмичкиот крај е предмет на уметничко пресоздавање, така што и тој наш крај влегува во македонската литература.

Вториот прилог обработува една интересна тема: Усвојувањето на македонскиот литературен јазик во дијалектна средина. Авторката во овој труд ги одбележува оние елементи од тој говор што двојат од литературниот јазик и дава ред упатства на кои наставниците по македонски јазик во таа средина и воопшто во дијалектните средини треба да обрнат посебно внимание.

Третиот прилог е од областа на топонимијата на Струмичко. Митева, која има и посебна монографија за топонимијата на Струмичко, овде се задржува на еден актуелен проблем: Дали имињата на населените места во овој крај се правилно запишани од страна на администрацијата и по силата на административна власт форсирани како официјални. Според нејзиното истражување, излегува дека административните називи на населените места не секогаш се поклопуваат со фактичките форми на имињата што постојат во ја-

зичниот израз на населението и тоа го покажува на повеќе примери. Целта нејзина е да се поправат грубите грешки во тој поглед. (Познато е дека тоа не е така лесно, но веќе треба еднаш да се пристапи и кон таа задача.)

Четвртата статија е пак од областа на струмичката топонимија. Проучувајќи ја неа во синхронен и дијахронен аспект, таа изнесува ред случаи на трансформирање, видоизменување и губење на одделни макро- и микротопоними во Струмичкиот регион. Се разбира, ваков вид испитување е невозможен без увид во историски и др. извори (документи, карти, статистички прегледи и сл.). По мое мислење, ова е мошне корисен прилог, зашто е приведена и голема документација.

Во две статии (Суфиксот -ка во Радовишко-струмичкиот регион и Хидронимските термини во Радовишко-струмичкиот регион) авторката прави паралела меѓу застапеноста на суфиксот -ка во два соседни региона: Струмичкиот и Радовишкиот, истакнувајќи дека и покрај огромните сличности во моделите на топонимите постои разлика во користењето на суфиксот -ка меѓу нив. Имено, во радовишката топонимија тој е далеку помалку застапен, меѓу другото, и затоа што овој регион опфаќа помалку села наспрема Струмичкиот. Такви разлики се одбележани и во статијата Хидронимските географски термини во Радовишко-струмичкиот регион.

Мошне се интересни и заклучоците на авторката и во прилогот Сложенките во топонимијата на Струмичко. Показани се моделите што сурштествуваат на струмичка територија и е укажано на нивната застапеност. Разгледани се сложенките од морфолошки и семантички аспект.

Во книгата „Лингвистички истражувања“ на Струмица е поместена и една статија од областа на струмичката антропонимија (Прекарите на Струмица). Приведени се голем број прекари и е направен сериозен обид тие да се објаснат од семантички и зборобразувачки аспект.

Заедно со монографијата на Струмица и Струмичко, овие трудови во книгата „Лингвистички истражувања на

Струмица“ претставуваат една целина. Сите тие обработуват една иста материја – јазикот на струмичкиот крај – и ќе бидат неодминлив труд за идните проучувачи на македонската топонимија.

Сите работи во книгата ги красат научнички својства. Митева се служи со солидна документација за своите ставови и со потребната аргументација побива некои искажани мислења за одделни топоними во Струмичко.

И на крајот, Почитувани гости, Почитувани домаќини, сакам да го слушнете и ова.

Градот Струмица е прв град во нашата Република којшто има направена и печатена стандардизација на имињата на населените места. Мошне тешка задача.

Второ, Струмица е прв град во Македонија којшто има две печатени лингвистички монографии.

И трето, прв град во Македонија којшто одбележува 25-годишнина од дејноста на свој заслужен сограѓанин, од сè срце, штедро и во вистински момент! И сето тоа преку перото на д-р Димка Митева.

Затоа примете ги, драги струмичани, нашите срдечни честитки за она што го сторивте за македонската лингвистика, за македонскиот јазик, за нашата истакната лингвистка.

Честитајќи ѝ го овој јубилеј на д-р Димка Митева да ѝ посакаме добро здравје и нови јубилеи на радост на сите нас.

Струмица, ноември 1995 година Тодор Димитровски,
с.р.“

На овој јубилеј се обрати и професорката Димка Митева до гостините и домаќините со следниве зборови:

„Почитувана директорке, почитувани колешки и колеги, почитувани гости, почитувани роднини, почитувани домаќини!

Со чувство на возбуда и задоволство сакам да Ве поздравам и да изразам благодарност кон сите Вас што напра-

вивте напори денеска да присуствувате на оваа свеченост што ни ја приредува мојот роден град – Струмица. Да изразам благодарност на моите професори Нада Момировска, Томе Саздов и Тодор Димитровски за убавите зборови. Некои нивни искажувања и епитети допрва треба да ги заслужам и оправдам во мојата понатамошна работа.

Живееме во мирна, самостојна и суверена држава, држава чијшто носечки столб е македонскиот јазик. Токму во тој столб е вграден и струмичкиот говор со својата топонимија и антропонимија.

Струмичкиот човек откако се кукнал па до денешни дни бил извонредно инвентивен, длабоко свесен за да го зачува словенскиот лик на својот говор, топонимија и антропонимија наспроти многубројните силни влијанија од други јазици. Да изгради систем на еден мал простор со огромна концентрација на јазично богатство, да изгради систем со најразлични зборообразувачки модели, лични имиња, прекари, со богата лексика и фразеологија. Се воодушевував на тоа јазично богатство. Се вчудовидував, се чуди славистичкиот свет.

Ете токму затоа, со чувство на гордост зборував за ова јазично богатство на струмичкиот крај на многубројни конференции, симпозиуми во земјата и надвор од неа (Струмица, Струга, Дубровник, Белград, Титоград итн.). Настапував на Македонското радио и телевизија, афирмирајќи го и на овој начин мојот роден крај.

Со љубов пишував и напишав за Струмица и Струмичко, можеби, не толку колку што можев да напишам, ами напишав толку колку што сакав да напишам, зашто многу работи беа над моите можности, како на пример, собирањето на лингвистичкиот материјал низ струмичките села, талкањето по архивите. Напишав околу 500 страници печатени, распоредени во две книги.

Морам да кажам дека во тие напори имав голема поддршка од градот Струмица, од моите родители, коишто се овде меѓу нас, и моето потесно семејство.

Затоа и книгата „Лингвистички истражувања на Струмица“ ја посветив на мојот роден град – Струмица, кон којшто чувствувам голем долг, градот којшто ме стипендираше во текот на моите славистички и македонистички студии во Скопје.

Примете ја, драги струмичани, драга Директорке, уште еднаш мојата топла и искрена благодарност, **посебно, за предлогот за Наградата за животно дело што ја доделува градот Струмица**“.

Кон иприсујиниите се обраќаи и Зоран Мишев – директор на издавачката куќа „Струм-Скоп“.

„Драги гости, драги домаќини!

Како што веќе слушнавте книшката „Димка Митева, 25 години научна“ дејност ја напиша проф. Томе Саздов, а книгата „Лингвистички истражувања на Струмица – јубиларката д-р Димка Митева. Првата книга ја спонзорираше Министерството за наука, а втората градот Струмица. Оваа манифестација штедро ја помогна и Министерството за култура. И ние ним им ја изразуваме нашата благодарност за тоа.

Книгите се печатеа во печатницата „Графотисок“ во Скопје и „Благој Јанков Мучето“ во Струмица, којашто е истовремено и еден од спонзорите на книгата „Лингвистички истражувања на Струмица“. Нашата благодарност кон нив за експедитивното печатење.

Ракописите на книгите ги рецензираа и препорачаа за печатење професорите д-р Васил Тоциновски, Тодор Димитровски и Маринко Митков. Им благодариме на промоторите на нивните искажувања, како и на рецензентите на овие книги, а на авторите им упатуваме срдечни честитки со желба да им се множат трудовите.

Посебна благодарност изразувам на колективот на библиотеката „Благој Јанков Мучето“ на чело со директорката Советка Самаракова за оваа промоција и во исто време сакам да им подарам по овој повод една уметничка

слика од скопскиот ликовен уметник Љупчо Канарев и еден портрет на д-р Димка Митева, изработен исто така од господин Љупчо Канарев. Благодарност упатувам и до претседателот на Организациониот одбор – господин Ѓорги Лазаров. И на крајот благодарам на сите Вас што со своето присуство го увеличивте ова наше истапување пред македонската јавност.

Струмица, 24. XI 1995

Зоран Митев“

Овој настан го следеше локалната телевизија во Струмица – „Вис“, а во „Медија“ – весник на средношколците во Струмица, Година I, бр. 3, декември 1995, на стр. 6 проф. Трајан Божинов во рубриката „Поводи“ го објави написот: „Несекојдневен културен настан“.

Еве го текстот: „Деновиве граѓаните на Струмица (а меѓу нив и повеќе ученици), имаа ретка можност да присуствуваат на одбележувањето на јубилејните 25 години научна, стручна и педагошка дејност на д-р Димка Митева, научен советник и раководител на Одделението за лексикологија при Институтот за македонски јазик „Крсте П. Мисирков“ во Скопје.

На неуморната творечка активност на нашата сограѓанка д-р Димка Митева, засведочена со многубројни научни статии, прилози и посебни книги, со пиетет и со топли зборови се осврнаа проф. д-р Томе Саздов, проф д-р Нада Момировска и д-р Тодор Димитровски, наши истакнати научни и педагошки работници.

Прославата што се одржа во Домот на АРМ, беше придружена со симпатичниот настап на танцови двојки, како и на ученици од Музичкото училиште.

За организаторот на овој несекојдневен културен настан – Матичната библиотека „Благој Јанков Мучето“, најискрени честитки за тоа што го направи: нашиов град барем малку да ѝ се оддолжи на својата сограѓанка д-р Димка Митева.“

Оваа манифестација предизвика интерес и кај пошироката јавност.

јануари 1996 година

Катерина Атанасова,
студентка на Филолошкиот
факултет – Скопје